

1 Co znamenají pojmy „výživné“ a „vyživovací povinnost“ v praxi? Které osoby musí platit výživné jiné osobě?**Povinnost rodičů postarat se o své děti.**

Rodiče jsou povinni starat se o své nezletilé děti. Způsob a forma výživného jsou stanoveny vzájemnou dohodou rodičů. Výše výživného musí odpovídat potřebám nezletilých a finanční situaci jejich rodičů; musí zaručovat podmínky nezbytné pro rozvoj dítěte. Oba rodiče musí svým nezletilým dětem poskytovat podporu podle své finanční situace (článek 3.192 občanského zákoníku (*Civilinis kodeksas*)). Za určitých zákonem stanovených podmínek se musí rodiče starat o své zletilé děti (do věku 24 let), jsou-li schopni tak činit (čl. 3.192 odst. 1 občanského zákoníku).

Povinnost dospělých dětí starat se o své rodiče.

Dospělé děti jsou povinny starat se o rodiče, kteří nejsou schopni vykonávat výdělečnou činnost a potřebují podporu. Výživné (přiznané soudem) je poskytováno ve formě měsíční platby stanovené částky (článek 3.205 občanského zákoníku).

Vzájemná vyživovací povinnost manželů.

Při vydání rozhodnutí o rozluce může soud nařídít manželovi, který rozpad manželství zavinil, aby druhému z manželů vyplácel výživné, pokud je tento potřebuje, nebyly-li záležitosti týkající se výživného vyřešeny vzájemnou dohodou manželů. Výživné může být stanoveno ve formě jednorázové částky nebo měsíční platby výživného či v podobě převodu majetku (článek 3.78 občanského zákoníku). V případě prohlášení manželství za neplatné může manžel, který není vinen a který výživné potřebuje, požadovat od vinného manžela výživné po dobu nejvýše tří let (článek 3.47 občanského zákoníku).

Vzájemná vyživovací povinnost mezi bývalými manžely.

Při vydání rozhodnutí o rozvodu manželství přiznává soud výživné ve prospěch manžela, který je potřebuje, nebyly-li záležitosti týkající se výživného vyřešeny dohodou manželů týkající se účinků rozvodu. Manžel nemá na výživné nárok, pokud jeho majetek nebo příjem plně postačuje k jeho obživě. Předpokládá se, že výživné je nezbytné tehdy, pečuje-li manžel o nezletilé dítě z manželství, nebo pokud není vzhledem ke svému věku nebo zdravotnímu stavu schopen pracovat. Manžel, který nese za rozvod odpovědnost, nemá na výživné nárok. Při vydávání rozhodnutí o výživném a o jeho výši vezme soud v úvahu dobu trvání manželství, potřebu výživného, majetek bývalých manželů, jejich zdravotní stav, věk, pracovní schopnost, pravděpodobnost toho, že nezaměstnaný manžel najde práci, a jiné důležité faktory. Výživné může být stanoveno ve formě jednorázové částky nebo měsíční platby výživného či v podobě převodu majetku (článek 3.72 občanského zákoníku).

Vzájemná vyživovací povinnost mezi ostatními rodinnými příslušnými.

Je-li to možné, musí se dospělý sourozenec postarat o svého nezletilého sourozence, který potřebuje podporu, nemá rodiče nebo není schopen získat výživné od rodičů (článek 3.236 občanského zákoníku). Dospělí vnuci, kteří tak mohou učinit, musí vyplácet výživné svým prarodičům, pokud ti nejsou schopni pracovat a potřebují podporu. Prarodiče, kteří tak mohou učinit, musí vyplácet výživné svým nezletilým vnukům, jež nemají rodiče nebo nemohou získat výživné od rodičů (článek 3.237 občanského zákoníku).

Smlouva o výživném a smlouva o doživotní rentě

Na základě smlouvy o výživném se jedna strana, plátcé výživného (povinný), zavazuje k pravidelnému vyplácení určité peněžní částky stanovené ve smlouvě o výživném druhé straně (oprávněnému z výživného), a to bezúplatně, nebo výměnou za převod kapitálu do jejího vlastnictví, případně se zavazuje podporovat oprávněného jiným způsobem. Povinnost vyplácet výživné nemusí být stanovena pouze smlouvou, nýbrž může stejně tak vyplývat ze zákona, soudního rozhodnutí nebo závěti (článek 6.439 občanského zákoníku). Podle smlouvy o doživotní rentě převede příjemce renty, fyzická osoba, dům, byt, pozemek či jiný nemovitý majetek, který mu patří, do vlastnictví osoby, která rentu vyplácí, a tato osoba je povinna podporovat příjemce renty a/nebo jinou osobu či osoby jím určené po dobu jejich života (články 6.460 a 6.461 občanského zákoníku).

2 Do jakého věku může dítě dostávat vyživovací příspěvek? Liší se pravidla pro výživné týkající se nezletilých od pravidel týkajících se dospělých?

Rodiče jsou povinni starat se o své nezletilé děti. Postup a forma výživného jsou stanoveny vzájemnou dohodou rodičů. Výše výživného musí odpovídat potřebám nezletilých dětí a finanční situaci jejich rodičů; musí zaručovat podmínky nezbytné pro rozvoj dítěte (článek 3.192 občanského zákoníku). Rodiče jsou tudíž každopádně v zásadě povinni starat se o své děti až do jejich dospělosti (do osmnácti let).

Povinnost starat se o děti do doby, než dosáhnou věku 24 let, závisí na řadě okolností. Mohou-li tak učinit, musí se rodiče starat o své dospělé děti až do věku 24 let, pokud jsou zapsány v programu sekundárního vzdělávání nebo v programu formální odborné přípravy k získání prvotní kvalifikace nebo ve vysokoškolském programu v rámci řádného studia a pokud vzhledem ke své finanční situaci, svému příjmu, možnosti získat vlastní příjem a jiným důležitým faktorům potřebují finanční pomoc. Rodiče se nemusí starat o dospělé děti účastnící se dalšího vysokoškolského vzdělávání nebo programu k získání odborných kvalifikací (čl. 3.192 odst. 1 občanského zákoníku). Požadavky týkající se formy a výše výživného pro nezletilé a dospělé děti se liší a závisejí na konkrétních okolnostech.

3 Měl bych se s žádostí o výživné obrátit na příslušný orgán nebo na soud? Jaké jsou hlavní prvky tohoto postupu?

Není-li dítěti vypláceno výživné, je přiznáno v soudním řízení. Pokud rodiče nebo rodič neplní svou vyživovací povinnost vůči nezletilým dětem, může soud vydat příkaz k vyživovací povinnosti v řízení, které zahájí rodič nebo poručník (opatrovník) dítěte nebo státní instituce na ochranu práv dítěte. Příkaz k plnění vyživovací povinnosti může soud vydat rovněž tehdy, nedohodnou-li se rodiče při rozvodu nebo rozluce na výživném pro své nezletilé děti (článek 3.194 občanského zákoníku). Jestliže rodiče nebo rodič dospělého dítěte neplní vyživovací povinnost vůči dítěti, může dítě podat soudu žalobu na plnění vyživovací povinnosti (čl. 3.192 odst. 1 občanského zákoníku). V soudním řízení může být výživné přiznáno i manželům, bývalým manželům a jiným rodinným příslušníkům.

Věci týkající se výživného projednávají v Litvě okresní soudy. Žaloby se podávají soudu, v jehož obvodu má žalovaný bydlíště. Není-li místo bydlíště žalovaného známo, může být žaloba podána podle místa, kde se nachází majetek žalovaného, nebo podle místa jeho posledního známého bydlíště. Nemá-li žalovaný bydlíště v Litevské republice, může být žaloba podána podle místa, kde se nachází majetek žalovaného, nebo podle posledního známého místa bydlíště žalovaného v Litevské republice. Žalobu na výživné lze podat rovněž podle místa bydlíště žalobce (články 26, 29 a 30 občanského soudního řádu). Stát poskytuje výživné nezletilým, kteří neobdrželi od svých rodičů nebo od dospělých blízkých příbuzných, jež se o ně mohou postarat, výživné déle než jeden měsíc (článek 3.204 občanského zákoníku). Příspěvky na výživu přiděluje a vyplácí Rada Státního fondu sociálního pojištění v rámci ministerstva sociálního zabezpečení a práce. Při podávání žádosti o příspěvek musí žadatel (rodič, jemuž soud svěřil dítě do péče, nebo poručník/kurátor) předložit tyto

dokumenty: žádost o příspěvek, soudní rozhodnutí nebo soudem potvrzenou smlouvu o výživném na dítě nebo ověřené kopie, opisy či výtahy z těchto dokumentů, které upřesňují stanovenou částku požadovaného výživného na dítě, a dokumenty prokazující, že: dítě je litevským státním příslušníkem nebo osobou bez státní příslušnosti nebo cizincem s trvalým pobytem v Litvě; dítě neobdrželo výživné, nebo obdrželo pouze část výživného, déle než jeden měsíc; žadatel je litevským státním příslušníkem, osobou bez státní příslušnosti nebo cizincem s trvalým pobytem v Litvě (nemůže-li instituce získat zmíněné dokumenty nebo údaje ze státních nebo institucionálních rejstříků nebo ze státních informačních systémů). Vyplacením příspěvku na výživu podle stanoveného postupu získává Rada Státního fondu sociálního pojištění v rámci ministerstva sociálního zabezpečení a práce právo vymáhat od okamžiku vyplacení výživného od povinného vyplacení částky plus úroky účtované z dlužné částky za každý den prodlení. Rozhodnutí o vymáhání vyplacených částek výživného a/nebo úroků představují společně exekuční titul.

4 Je možné podat žádost jménem příbuzného (pokud ano, jakého stupně) nebo jménem dítěte?

Ano. Žádost mohou jménem nezletilého podat jeho zákonní zástupci (rodiče, adoptivní rodiče, poručníci, opatrovníci). Může ji podat také jakákoliv osoba, která je na základě zmocnění způsobilá jednat jako zástupce fyzické osoby u soudu (advokát, právní asistent atd.). Fyzické osoby mohou u soudu na základě zmocnění zastupovat rovněž osoby s vysokoškolským vzděláním v oblasti práva, pokud zastupují své blízké příbuzné nebo manžela (spolubydlícího). K blízkým příbuzným patří přímí příbuzní do druhého stupně včetně (rodiče a děti, prarodiče a vnuci) a příbuzní v nepřímé linii do druhého stupně (sourozenci) (článek 3.135 občanského zákoníku).

5 Jestliže mám v úmyslu podat žalobu, jak zjistím, který soud je příslušný?

Věci týkající se výživného projednávají v Litvě okresní soudy. Žaloby se podávají soudu, v jehož obvodu má žalovaný bydliště. Není-li místo bydliště žalovaného známo, může být návrh podán podle místa, kde se nachází majetek žalovaného, nebo podle místa jeho posledního známého bydliště. Nemá-li žalovaný bydliště v Litevské republice, může být návrh podán podle místa, kde se nachází majetek žalovaného, nebo podle posledního známého místa bydliště v Litevské republice. Žalobu na výživné lze podat rovněž podle místa bydliště žalobce (články 26, 29 a 30 občanského soudního řádu).

Při podávání žaloby soudu nemusí žalobce využít služeb právního zástupce či jiného zprostředkovatele. Viz rovněž otázky č. 3 a 4.

6 Musím jako žalobce podat žalobu skrze nějakého prostředníka (např. advokáta, ústředního nebo místního orgánu atd.)? Pokud ne, jaké postupy se použijí?

Při podávání žaloby soudu nemusí žalobce využít služeb právního zástupce či jiného zprostředkovatele. Viz rovněž otázky č. 3 a 4.

7 Musím platit poplatky za podání žaloby? Pokud ano, o jakou částku se bude přibližně jednat? Jsou-li mé finanční prostředky nedostačující, může mi být poskytnuta právní pomoc k úhradě nákladů řízení?

Právní náklady zahrnují kolkovné a náklady na projednání dané věci (článek 79 občanského soudního řádu). Výše kolkovného, jež se účtuje za podání žaloby soudu, je upravena v článku 80 občanského soudního řádu. V případě majetkových sporů se výše kolkovného vypočítá na základě hodnoty nároku: u nároků do výše 30 000 EUR – 3 %, nejméně však 20 EUR; u nároků ve výši od 30 000 EUR do 100 000 EUR – 900 EUR plus 2 procenta z hodnoty nároku přesahující 30 000 EUR; u nároků s hodnotou vyšší než 100 000 EUR – 2 300 EUR plus 1 procento z částky přesahující 100 000 EUR. Celková výše kolkovného nesmí v případě majetkových sporů přesáhnout 15 000 EUR (článek 80 občanského soudního řádu).

Výše nároku u žaloby na výživné prostřednictvím pravidelné platby se stanoví na základě celkové roční výše plateb (článek 85 občanského soudního řádu).

V případě žalob na výživné jsou žalobci osvobozeni od kolkovného (článek 83 občanského soudního řádu).

Nejsou-li finanční prostředky určité osoby dostatečné, může být způsobilá pro státem zaručenou právní pomoc v rámci postupu stanoveného v zákoně o státem zaručené právní pomoci. Sekundární státem zaručená právní pomoc zahrnuje také proplacení soudních nákladů vynaložených v občanskoprávním řízení.

8 Jaký druh výživného soud pravděpodobně přizná? Jak se výše výživného vypočítá? Může být rozhodnutí soudu přezkoumáno, pokud se životní náklady nebo rodinné poměry změní? Pokud ano, jak (např. prostřednictvím systému automatické indexace)?

Vzájemná vyživovací povinnost mezi rodiči a dětmi

Soud může vydat příkaz k vyživovací povinnosti, jež jednomu rodiči či oběma rodičům, kteří neplní vyživovací povinnost vůči svým dětem, ukládá povinnost poskytnout dětem výživné, a to těmito způsoby: 1) jako měsíční platbu; 2) jako jednorázovou částku; 3) jako převod majetku na dítě. Do doby, než je znám výsledek řízení, může soud nařídit prozatímní platbu výživného. Výše výživného musí odpovídat potřebám dětí a finanční situaci jejich rodičů; musí zaručovat podmínky nezbytné pro rozvoj dítěte. Oba rodiče musí svým dětem poskytovat výživné podle své finanční situace (články 3.192 a 3.196 občanského zákoníku).

V řízení zahájeném dítětem, rodičem dítěte, státní institucí na ochranu práv dítěte nebo státním zástupcem může soud výši výživného snížit nebo zvýšit, pokud se po vydání příkazu k vyživovací povinnosti finanční situace stran zásadně změní. Zvýšení částky výživného může být nařízeno v případě dodatečných výdajů spojených s péčí o dítě (nemoc, úraz, ošetřování nebo stálá péče). V případě potřeby může soud vydat příkaz k úhradě budoucích výdajů souvisejících s léčbou dítěte. Na žádost výše uvedených osob může soud dříve stanovenou formu poskytování výživného změnit (článek 3.201 občanského zákoníku).

Výživné pro dospělé dítě se vyplácí (je přiznáno) rodičům ve formě stanovené měsíční platby. Výši výživného stanoví soud s přihlédnutím k finanční situaci dětí a rodičů, jakož i k jiným důležitým okolnostem daného případu. Při stanovení výše výživného musí vzít soud v úvahu vyživovací povinnost vůči všem dospělým dětem rodiče bez ohledu na to, zda byla žaloba na výživné podána s ohledem na všechny děti, nebo pouze jedno z nich (článek 3.205 občanského soudního řádu).

Je-li výživné přiznáno ve formě pravidelných plateb, je výše výživného každoročně indexována podle míry inflace, a to postupem stanoveným vládou (článek 3.208 občanského zákoníku).

Vzájemná vyživovací povinnost manželů.

Při vydávání příkazu k vyživovací povinnosti a stanovení výše výživného musí soud vzít v úvahu dobu trvání manželství, potřebu výživného, finanční situaci obou manželů, jejich zdravotní stav, věk a vzdělečnou schopnost, šance nezaměstnaného manžela najít si práci a jiné důležité okolnosti. Výživné může být stanoveno ve formě jednorázové částky, měsíčních plateb nebo převodu majetku. Je-li výživné přiznáno ve formě pravidelných plateb, může v případě zásadní změny okolností kterýkoli z manželů požádat o zvýšení, snížení nebo ukončení plateb. Pravidelné platby jsou každoročně indexovány postupem stanoveným vládou (článek 3.78 občanského zákoníku).

Vzájemná vyživovací povinnost mezi bývalými manžely.

Při vydávání příkazu k vyživovací povinnosti a stanovení výše výživného musí soud vzít v úvahu dobu trvání manželství, potřebu výživného, finanční situaci obou bývalých manželů, jejich zdravotní stav, věk, pracovní schopnost, šance nezaměstnaného manžela najít si práci a jiné důležité okolnosti. Výživné se sníží, stanoví jako dočasné, nebo je zamítnuto, je-li splněna nejméně jedna z těchto podmínek:

1) manželství trvalo méně než jeden rok; 2) manžel, který má na výživné nárok, se dopustil trestného činu vůči druhému z manželů nebo jeho blízkým příbuzným; 3) manžel, který má na výživné nárok, si svou povážlivou finanční situaci přivodil vlastní vinou; 4) manžel požadující výživné nepřispěl po dobu trvání manželství ke společnému jmění manželů nebo úmyslně jednal proti zájmům druhého manžela či rodiny. Výživné může být stanoveno ve formě jednorázové částky, měsíčních plateb nebo převodu majetku.

Je-li výživné přiznáno ve formě pravidelných plateb, může v případě zásadní změny okolností kterýkoli z bývalých manželů požádat o zvýšení, snížení nebo ukončení plateb. Pravidelné platby jsou vypláceny po dobu života oprávněného a každoročně jsou indexovány podle míry inflace, a to postupem stanoveným vládou. Pokud bývalý manžel, jemuž bylo přiznáno výživné, zemře nebo uzavře nové manželství, je vyplácení výživného ukončeno (článek 3.72 občanského zákoníku).

Vzájemná vyživovací povinnost mezi ostatními rodinnými příslušnými.

Je-li to možné, musí se dospělý sourozenec postarat o svého nezletilého sourozence, který potřebuje podporu, nemá rodiče nebo není schopen získat výživné od rodičů (článek 3.236 občanského zákoníku). Dospělí vnuci, kteří tak mohou učinit, musí vyplácet výživné svým prarodičům, pokud tito nejsou schopni pracovat a potřebují podporu. Prarodiče, kteří tak mohou učinit, musí vyplácet výživné svým nezletilým vnukům, jež nemají rodiče nebo nemohou získat výživné od rodičů (článek 3.237 občanského zákoníku). Přiměřeně se použijí ustanovení občanského zákoníku, která upravují vzájemnou vyživovací povinnost mezi dětmi a rodiči.

9 Jak a komu bude výživné vypláceno?

Povinný z výživného musí vyplácet výživné oprávněnému z výživného. Podá-li žalobu jménem nezletilého dítěte rodič, vyplácí se výživné rodiči, a nikoli dítěti. Je-li dítě svěřeno do poručnictví/opatrovnictví, je výživné vypláceno poručníkovi/opatrovníkovi, který je musí použít výhradně v zájmu dítěte.

10 Neplatí-li dotčená osoba (dlužník) výživné dobrovolně, jaké kroky je možné učinit, aby byla k placení přinucena?

Návrhy na výkon soudního rozhodnutí je nutno předložit soudnímu vykonavateli. Základem výkonu rozhodnutí je předložený exekuční titul. K exekučním titulům patří mimo jiné usnesení o výkonu rozhodnutí vydaná na základě soudního rozhodnutí a rovněž soudní příkazy. Jakmile vykonatelné rozhodnutí nabylo právní moci, vydá soud prvního stupně oprávněnému na základě písemné žádosti usnesení o výkonu rozhodnutí.

Podle trestního práva je vyháněn se vyživovací povinnosti vůči dítěti trestně: článek 164 trestního zákoníku stanoví, že osobě, která se vyhýbá soudem uložené vyživovací povinnosti vůči dítěti, placení výživného na dítě nebo poskytování jiné nezbytné finanční podpory dítěti, bude uložen trest v podobě veřejně prospěšných prací, omezení osobní svobody, zadržení nebo trest odnětí svobody na dobu až dvou let. Trestné může být také nedodržení soudního rozhodnutí jiné povahy: podle článku 245 trestního zákoníku se osoba, která nesplnila soudní rozhodnutí nerepresivní povahy, dopustila přestupku, za nějž lze uložit trest v podobě veřejně prospěšných prací, pokuty, omezení osobní svobody nebo zadržení.

11 Popište prosím stručně případná omezení týkající se výkonu rozhodnutí, zejména pravidla ochrany dlužníka a promlčecí a prekluzivní lhůty ve vašem systému výkonu rozhodnutí.

V případě vymáhání od fyzických osob není možná exekuce na vybavení domácnosti, pracovní nástroje nebo vzdělávací materiály či jiný majetek nezbytný pro obživu dlužníka nebo jeho rodiny nebo pro výkon profesní činnosti či odbornou přípravu. Seznam výše uvedeného majetku je uveden v Příručce o výkonu rozhodnutí. Exekuce není mimoto možná s ohledem na peněžní částku do výše minimální měsíční mzdy stanovené vládou nebo s ohledem na předměty, které potřebují děti a osoby se zdravotním postižením (článek 668 občanského soudního řádu).

Srážky ze mzdy dlužníka či rovnocenných plateb a příspěvků do výše minimální měsíční mzdy stanovené vládou se provádějí na základě exekučních titulů až do doby uhrazení příslušných částek v plné výši: při vymáhání výživného v podobě pravidelné platby nebo náhrady škody způsobené tělesným poškozením či jinou újmu na zdraví nebo úmrtím živitele rodiny činí sazba 30 procent, není-li v usnesení o výkonu rozhodnutí stanoveno jinak nebo nevyžadují-li právní předpisy či soud něco jiného. Srážky ze mzdy a rovnocenných plateb a příspěvků přesahující minimální měsíční mzdu stanovenou vládou činí 50 procent, nevyžadují-li právní předpisy nebo soud něco jiného (článek 736 občanského soudního řádu). Článek 739 občanského soudního řádu rovněž stanoví peněžní částky, které nepodléhají exekuci (např. dávky v mateřství a otcovství, příspěvky na péči o děti atd.).

Vymáhání úhrady peněžních částek z majetku dlužníka není přípustné, pokud dlužník předložil soudnímu vykonavateli důkazy prokazující, že částku, která má být získána, a náklady exekuce lze zaplatit do šesti měsíců, nebo v případě exekuce na jediné obydlí dlužníka, v němž bydlí, do osmnácti měsíců, a to odečtením srážek částek uvedených v článku 736 občanského soudního řádu ze mzdy, důchodu, studentského grantu či jiného příjmu.

Usnesení o výkonu rozhodnutí na základě soudních rozhodnutí mohou být za účelem výkonu předložena do pěti let ode dne vstupu soudního rozhodnutí v platnost. Vyžaduje-li se v soudním rozhodnutí úhrada ve formě pravidelných plateb, zůstávají exekuční tituly platné po celou dobu splácení, přičemž lhůta začíná běžet dnem, kdy u každé platby vyprší termín splatnosti (článek 605 občanského soudního řádu).

12 Existuje nějaká organizace nebo orgán, které mi mohou pomoci při vymáhání výživného?

Stát se stará o nezletilé děti, které od svých rodičů nebo blízkých dospělých příbuzných schopných dítě živit (článek 3.204 občanského zákoníku) neobdržely výživné déle než jeden měsíc. Příspěvky na výživu přiděluje a vyplácí Rada Státního fondu sociálního pojištění v rámci ministerstva sociálního zabezpečení a práce. Při podávání žádosti o příspěvek musí žadatel (rodič, jemuž soud svěřil dítě do péče, nebo poručník/opatrovník) předložit tyto dokumenty: žádost o příspěvek, soudní rozhodnutí nebo soudem potvrzenou smlouvu o výživném na dítě nebo ověřené kopie, opisy nebo výňatky z těchto dokumentů, které upřesňují stanovenou částku požadovaného výživného na dítě, a dokumenty prokazující, že: dítě je litevským státním příslušníkem nebo osobou bez státní příslušnosti nebo cizincem s trvalým pobytem v Litvě; dítě neobdrželo výživné, nebo obdrželo pouze část výživného, déle než jeden měsíc; žadatel je litevským státním příslušníkem, osobou bez státní příslušnosti nebo cizincem s trvalým pobytem v Litvě (nemůže-li instituce získat zmíněné dokumenty nebo údaje ze státních nebo institucionálních rejstříků nebo ze státních informačních systémů). Vyplacením příspěvku na výživu podle stanoveného postupu získává Rada Státního fondu sociálního pojištění v rámci ministerstva sociálního zabezpečení a práce právo vymáhat od okamžiku vyplácení výživného od povinného vyplacení částky plus úroky účtované z dlužné částky za každý den prodlení. Rozhodnutí o vymáhání vyplacených částek výživného a/nebo úroků představují společně exekuční titul.

13 Mohou (vládní nebo soukromé) organizace zaplatit namísto dlužníka zálohu odpovídající plné výši výživného nebo jeho částí?

Viz otázka č. 12.

14 Pokud se nacházím v tomto členském státě a dlužník má bydliště v jiné zemi:

14.1 Může mi pomoci orgán nebo soukromá organizace v tomto členském státě?

14.2 Pokud ano, jak se mohu na takový orgán nebo soukromou organizaci obrátit?

Odbor státem zaručené právní pomoci je ústředním orgánem zmocněným plnit funkce stanovené v nařízení Rady (ES) č. 4/2009 ze dne 18. prosince 2008 o příslušnosti, rozhodném právu, uznávání a výkonu rozhodnutí a o spolupráci ve věcech vyživovacích povinností (dále jen „nařízení o vyživovací povinnosti“). Pokud se žádosti týkají vyživovacích povinností vůči osobám mladším 21 let, které vyplývají ze vztahů mezi rodiči a dětmi, vykonává funkce ústředního orgánu uvedená v článku 51 nařízení o vyživovací povinnosti Rada Státního fondu sociálního pojištění v rámci ministerstva sociálního zabezpečení a práce. Kontaktní údaje Odboru státem zaručené právní pomoci:

Adresa: Odminių g. 3, 01122 Vilnius, tel. +370 700 00 211, fax +370 700 35 006, e-mail: teisinepagalba@vgtp.lt

Kontaktní údaje Rady Státního fondu sociálního pojištění v rámci ministerstva sociálního zabezpečení a práce:

Pobočka Rady Státního fondu sociálního pojištění v Mažeikiai, adresa: Vasario 16-osios g. 4, LT-89225 Mažeikiai, tel. +370 (443) 26659, fax +370 (443) 27341, e-mail: mazeikiai@sodra.lt

15 Pokud se nacházím v jiné zemi a dlužník v tomto členském státě?

15.1 Mohu svou žádost adresovat přímo orgánu nebo soukromé organizaci v tomto členském státě?

15.2 Pokud ano, jak se mohu na takový orgán nebo soukromou organizaci obrátit a jaká pomoc mi může být poskytnuta?

Viz otázka č. 14.

16 Je tento členský stát vázán Haagským protokolem z roku 2007?

Ano.

17 Pokud tento členský stát není vázán Haagským protokolem z roku 2007, jaké právo bude použitelné pro pohledávku výživného podle pravidel mezinárodního práva soukromého? Jaká jsou příslušná pravidla mezinárodního práva soukromého?

V Litvě je použitelný Haagský protokol z roku 2007.

18 Jaká pravidla upravují přístup ke spravedlnosti v přeshraničních věcech v rámci EU podle struktury kapitoly V nařízení o vyživovací povinnosti?

Pokud se použije nařízení o vyživovací povinnosti, je právní pomoc poskytnuta v souladu s články 44–47 nařízení o vyživovací povinnosti, článkem 31-5 zákona o provedení právních předpisů Evropské unie a mezinárodních právních předpisů upravujících občanskoprávní řízení a zákonem o státem zaručené právní pomoci. Žádosti o státem zaručenou právní pomoc se zasílají přímo příslušným orgánům odpovědným za státem zaručenou právní pomoc (Odbor státem zaručené právní pomoci a jeho místní pobočky).

19 Jaká opatření přijal členský stát, aby zajistil, že ústřední orgány plní činnosti popsané v článku 51 nařízení o vyživovací povinnosti?

Za účelem provedení ustanovení nařízení o vyživovací povinnosti byly přijaty změny litevského zákona o provedení právních předpisů Evropské unie a mezinárodních právních předpisů upravujících občanskoprávní řízení. Novela stanoví instituce oprávněné vykonávat funkce ústředního orgánu podle nařízení o vyživovací povinnosti a postup poskytování právní pomoci a zmocňuje instituce vykonávající úlohu ústředního orgánu k získávání bezplatných informací, jež jsou nezbytné k plnění funkcí stanovených v nařízení o vyživovací povinnosti, od státních a obecních orgánů, jiných subjektů, bank a ostatních úvěrových a finančních institucí a ze státních rejstříků a jiných informačních systémů.

Tyto internetové stránky jsou součástí portálu [Vaše Evropa](#).

Velice uvítáme jakoukoli [zpětnou vazbu](#) ohledně užitečnosti poskytnutých informací.

This webpage is part of an EU quality network

Poslední aktualizace: 16/12/2020

Za originální verzi stránky (v jazyce daného členského státu) odpovídá příslušné kontaktní místo Evropské soudní sítě. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. ESS-O ani Evropská komise neodpovídá ani neručí za informace a data, které tento dokument obsahuje či na které odkazuje. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.